

Komentar filma Perzepolis

Ogledali smo si animirani film Perzepolis. Zgodbo pripoveduje odraščajoča deklica Maržan. Zgodba se začne na letališču, kjer Marjane ne dovolijo na letalo. Nato sedi v čakalnici in obuja spomine. Spominja se, kako je že kot mala deklica bila priča pogovorom o tem, kdo je dober in kdo je slab, pogovore o politiki. Tu se pokaže socializacija – posnemanje odraslih, ko nagovori prijatelje, da napadejo otroka, katerega oče je po njenem mnenju zločinec. Ustavi jih njena mama. V sanjah se ji prikaže Bog in ji pove, da ni na svetu zato, da bi sodila. Sreča se s stricem Anušem, ki ji pove svojo zgodbo, kako je pristal v zaporu. Zgodi se Iransko-Iraška vojna in Maržan je priča trpljenju in ubijanju, ki ga pušča za sabo.

Ker odrašča, postane kritična do sveta okoli sebe in uporniška. Hodi na zabave, kjer imajo alkohol, ki je sicer v skladu z Koranom prepovedan, vseh ji je punk-rock scena in Michael Jackson. Tu se pokaže vpliv zahodnega sveta (????), predvsem ZDA, ki se celo vmešavajo v politiko Irana in Iraka. Starši se bojijo zanjo, zato jo pošljejo na Dunaj, kjer naj bi bila družba bolj odprta in kjer bo imela boljše možnosti za izobrazbo. Najprej se nastani pri nunah, ki je nikakor ne morejo sprejeti take, kot je, zato kmalu odide in se nastani pri upokojeni filozofinji. Ko je na neki zabavi, zataji svoje korenine in reče, da je Francozinja. Prikaže se ji babica, na katero je zelo navezana, in jo okrega. Spozna svojo prvo ljubezen, popolnega Markusa, za katerega se kasneje izkaže, da sploh ni tako zelo popoln, za njenega naslednjega fanta pa se izkaže, da je homoseksualec. Stara filozofinja jo obsodi, da jo je okradla, to pa, po mojem mnenju samo zaradi Maržajinega porekla. Tako Maržo pristane na cesti (marginalne skp.??) in zboli za bronhitisom. Pristane v bolnici, od tam pa gre naravnost domov, saj je Iransko-Iraške vojne konec in upa, da so se razmere uredile. Ko pa pride domov, vidi, da je vse prej kot to. Zboli za depresijo in celo poskusi s samomorom.

Položaj žensk v Iranu je vse slabši, nositi morajo burko(verski simboli...), ne smejo se ličiti in si ne smejo izkazovati ljubezni v javnosti(verska pravila...). Maržan se poroči, njena mati pa je zaradi tega žalostna, saj je stara komaj 21 let in si je zanjo želela, da bi se izobrazila. Čez nekaj časa se loči, zgodba pa se zaključi tako, da za vedno odide stran in obljubi, da se ne bo vračala. Nazadnje se spomni še babice, ki je vedno lepo dišala po jasmínu.

Film mi je bil všeč, saj opozarja na tematiko, ki mi doslej ni bila preveč blizu, razen nekaj avtobiografskih knjig, ki sem jih prebrala. Zanimivo mi je bilo primerjati njeni otroštvo in mladost z mojima. Čeprav ima svoje interese, tako kot jaz, jih v nasprotju z mano ne more uresničiti le zaradi politike, sicer pa jo družina podpira. Njena družina je v bistvu zelo »evropska«, prav nič se ne razlikuje od naše. Tu mislim predvsem na odnos med njenima mamo in očetom (oče ima le eno žensko) ter seveda na njeno zelo liberalno babico. Mislila sem, da zaradi nižjega položaja ženk v tistem svetu tam takih družin sploh ni.